

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 532

ngày 18 tháng 09 năm 2005

Tờ báo hàng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Chánh Đại

Chánh đạo quang minh tình giao cảm
Thực hành chánh pháp tự khai thông
Tình Trời tình Phật qui một mối
Thành tâm tu luyện tự phân huyền
Kính bái

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 02/08/2005 đến 08/08/2005

Copyright 2005 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phân câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn thật tâm tu thì phải làm sao?
- 2) Tu làm sao mới là đúng?
- 3) Đường tâm linh là đường nào?
- 4) Tiến bằng cách nào?
- 5) Dung hòa bằng cách nào?
- 6) Hát vui có ích gì?
- 7) Minh tâm kiến tánh để làm gì?

<p>1) Singapore, 02-08-2005 5: 50 PM Hỏi: Muốn thật tâm tu thì phải làm sao?</p> <p>Đáp: Thừa muốn thật tâm tu thì phải thực hành pháp môn</p> <p>Kệ: Thành tâm thực hiện pháp môn tu Tự sửa tự tu ý tưởng Trời Thực hành chơn pháp không sửa đổi Tin Trời tưởng Phật trí khai minh</p>	<p>2) Singapore, 03-08-2005 4: 45AM Hỏi: Tu làm sao mới là đúng?</p> <p>Đáp: Thừa tu thì phải dứt khoát</p> <p>Kệ: Dứt khoát tự tu tự tiến hành Cảnh đời bày biểu sự mê lầm Phỉnh gạt đủ điều tâm khó thoát Chuyên tâm hành pháp tự sửa mình</p>
<p>3) Singapore, 04-08-2005 3: 20AM Hỏi: Đường tâm linh là đường nào?</p> <p>Đáp: Thừa đường tâm linh là đường tiến</p> <p>Kệ: Thực hành chơn pháp triển tâm linh Tiến hóa không ngừng tự giác tu Trí tuệ phân minh đời với đạo Thành tâm tu luyện càng tiến cao</p>	<p>4) Singapore, 05-08-2005 5: 50AM Hỏi: Tiến bằng cách nào?</p> <p>Đáp: Thừa tiến bằng cách sáng suốt</p> <p>Kệ: Thoát khỏi trần gian tâm tịnh táo Minh tâm sáng suốt chẳng mê lầm Quý tưởng Trời cao không dấy bận Tâm tịnh an vui chẳng mê lầm</p>
<p>5) Singapore, 06-08-2005 8: 05AM Hỏi: Dung hòa bằng cách nào?</p> <p>Đáp: Thừa dung hòa bằng cách nhớ tưởng Trời Phật</p> <p>Kệ: Thương tình cảm thức tâm linh tiến Học hỏi vô cùng tu tiến xuyên Trí tuệ phân minh đường chánh pháp Thành tâm hành pháp sống cảm an</p>	<p>6) Thái Lan, 07-08-2005 7: 40 AM Hỏi: Hát vui có ích gì?</p> <p>Đáp: Thừa hát vui có triết lý của cuộc sống để truyền cảm</p> <p>Kệ: Thành tâm phục vụ quý hơn vàng Giải giới phân minh trí vẫn thương Uyển chuyển vô cùng tâm vẫn đẹp Thành tâm phục vụ trí an yên</p>
<p>7) Thái Lan, 08-08-2005 4: 15 PM Hỏi: Minh tâm kiến tánh để làm gì?</p> <p>Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh đến hành động rõ rệt hơn</p> <p>Kệ: Khai tâm mở trí mới tiến thân Duyên đạo tình đời phân rõ rệt Khai triển vô cùng trí ân thân Thành tâm tu luyện trí phân minh</p>	

SỬA PHÁP

Tất cả những phần hồn xuống thế gian là ở trong cái khóa thử thách, cải tạo để tiến. Nhưng mà nó giải thoát được hạ thừa, cũng là phần hồn, đó để lên Thánh giới, nó cũng là phần hồn, mà từ Thánh giới nó tu lên, nó tới Phật giới thanh tịnh thì cũng là phần hồn như tôi thường cất nghĩa, cũng cái đó mà nó đi lên. Nhưng mà cái phần hồn nào xuống thế gian đây? À... là những phần hồn kêu bằng đã luân hồi đã nhiều kiếp ở thế gian trong cái định luật hóa hóa sanh sanh. Cái phần hồn của con người là cái phần hồn tiến hóa chứ không phải thụt lùi, nó không phải là thụt lùi đâu, tuy là kiếp này nó không lên được Thánh giới, nhưng mà nó ở xúc giới cũng là ở trong cái chỗ tiến hóa, rồi nó sẽ lên lại.

Cái phần hồn tiến hóa nó mới nhập vô cái bản thể con người, cho nên con người mới hấp thụ vạn linh, con người mới có đầy đủ trí thông minh để khống chế mấy con thú dữ con người nó mới có đầu óc khéo léo. Đó, phần hồn đó mà nó tu tới Thánh giới rồi thì nó thức giác, luôn luôn nó sẽ đi lên tới. Còn cái Hạ thừa mà nó giải quyết được thì nó lên Trung thừa, nhất định là nó dạy trở lại Hạ thừa. Mà từ Trung thừa nó lên Thượng thừa rồi là nó tiến lên luôn. Tới Thánh giới rồi thì có ai đại gì xuống thế trở lại luân hồi ở thế gian?

Nó chỉ có phận sự đi lên thôi, mục đích của nó là bắt buộc phải đi lên, nó đi lên luôn nó không trở lại, mà đối với những người kêu bằng tu, lấy cái sáng suốt của mình đem khống chế tất cả mọi người thì nó bị kéo trở lộn xuống. Làm cái hành vi độc ác là mình tự phân tán cái điện của mình để bảo vệ tất cả những cái chuyện khác, thì tự nhiên nó sẽ sa xuống, sa xuống! Hỏi nó có luân hồi trở lộn lại không? Nó cũng kết tập trở lại lần lần, lần lần nó cũng hồi lại, thức giác rồi nó mới chuyển hóa trở lại con người. Rồi từ con người nó mới có cơ hội tu, con người là ưu tiên cái cơ hội tu, tu bất cứ ở góc nào tu cũng được.

Cho nên ở trên trần này có nhiều tôn giáo chứ không phải một tôn giáo, cái tu mau tu chậm đó thôi. Mà người hay sửa đạo, người hay sửa đường lối, chứ những người đi trước họ thành công họ mới viết cho những người ở lại. Nhưng mà những người ở lại hay sửa, sửa cả văn tự và sửa cả hành động cho nên thất bại.

Quan trọng nhất là cái căn bản tu, chứ không phải nói: “tu... tu... tu” rồi không hiểu cái nghĩa tu. Tại sao tôi chọn cái pháp này mà tôi không chọn cái pháp kia? Tôi thấy cái căn bản của nó. À... cho nên tôi thường nói cái Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên Định, tôi nói có bấy nhiêu, nói đi nói lại có bấy nhiêu đó hà... Nhưng mà từng nào nó cũng phải phát triển, do ba cái đó nó phát triển. Nếu mà ba cái đó làm không đúng, thì các bạn phí công vô ích, không có bao giờ tiến.

Nó tiến rõ ràng, đừng có nói gì bề ngoài cơ thể, trong nội tâm thanh điện trực điện đều do ba cái đó giải hết thảy, nhưng mà phải làm cho đúng trong sách vở đã ghi rõ ràng, cái mức làm bằng cách nào. Nhiều người phổ biến ra rồi nói này nói kia, nói nọ, sửa đi sửa lại nó hư, nó hư một chút là làm rối loạn thần kinh của người mới hành đạo.

Cho nên người đã đi trước là người ta lựa một con đường sẵn sàng cho các bạn và đã ngừa tất cả những gì có thể xảy ra tai hại sau này, về tư tưởng cũng như về hành động, thành ra người ta để cái đường lối rõ ràng, vạch cho mình đi, mình cứ giữ cái mức tiến theo người ta nói đó, đừng có làm thái quá và đừng có sửa. Bởi vì cái phần mà thoát ly cơ thể, cái phần đó người ta làm việc khác, người ta tu khác, còn cái phần dính líu trong cơ thể, thì ngoài ba cái đó không thể nào giải quyết nổi.

Hỏi tại sao tôi phải Soi Hồn, tại sao tôi phải làm Pháp Luân, tại sao tôi phải làm Thiên Định? Tôi phải soi hồn là để bộ đầu trung ương tôi cởi mở, nó khai thông các thần kinh não hóc, nó phát quang bộ đầu tôi, nó mới hòa cảm cái sáng suốt của Trời Đất, nó mới dẫn dắt được ngũ tạng, bệnh căn của ngũ tạng ở bên trong tiến lên. Tôi làm pháp luân để giải tỏa trực ô trong nội tâm nội tạng, khai thông nhâm

độc, để huệ tâm có cơ hội khai mở. Rồi tới Thiền Định: trong cơ thể bất cứ một lỗ chân lông nào nó cũng thông cảm, mới tiến về ánh sáng của Chủ Nhơn Ông đã đạt, thì lúc đó mới nhập định được, thì cái đường lối phải đi đúng như vậy mới được.

Nhiều người hay sửa, không phải thấy tôi vắng mặt mới sửa, nhưng mà trước kia, hồi trước tôi còn thời gian nói pháp cũng vậy, nhiều người cũng tự sửa, tôi chỉ một đường họ về họ làm một ngã. Tôi kêu hít 6 lần, họ hít 7, 8 chục lần, 100 lần. Cái đó có lợi gì cho họ không? Họ không hiểu. Nhưng mà cái đường lối đúng đắn nó là khác, không phải đòi hỏi nhiều mà nó đạt tới. Cái người chuyên môn, tại sao người ta cần người chuyên môn? Người chuyên môn người ta làm một giờ còn hơn người không chuyên môn làm một ngày.

Đó cho nên người ta đã vạch rõ con đường tu cho mình tu, cho nên bạn có lòng tu nên giữ đó. Có nhiều người nói: “Ông kia ông chỉ có ba cái thôi à... vậy mà nó đắc pháp”. Sự thật nó đắc pháp! Giữ đúng ba cái đó nó phải đắc pháp. Tôi nói, xe đạp răng cần răng, răng cạ với răng cưa này với răng cưa nọ nó đạp nó đi tới, dây này chuyền với dây kia nó đi tới, rồi xe hơi cũng vậy, cũng do sự cọ xát mà nó đi tới, hồi chớ, ba từng nó cũng là cọ xát, rồi lên từng thứ tư nó cũng cọ xát, mà đi tới, hoàn toàn thanh lọc cái luồng điện rồi thì nó định, kêu là nhập định, thì lúc đó động là nó đi, nó đi cũng phải có sự cọ xát nó mới đi.

Thành ra cái phương pháp công phu của chúng ta không phải là ít đâu, nhưng mà nhiều người chê ít, làm cái gì vậy, có chút vậy mà ông nói đắc đạo. Sự thật có một chút đó mà tôi làm chưa xong, các bạn bình tâm kiểm điểm trở lại, làm chưa có xong. Ở trong này có Thất Trùng La Vọng, nó nhiều lớp thần kinh ở trong cơ thể mình, thông được mấy lớp thần kinh đó là các bạn đã đạt tới cái sự nhẹ nhàng sung sướng hòa cảm với tất cả.

Rồi còn những cái kinh kệ người ta để lại cũng rất hay, nhưng mà cái căn bản đã tiến không đạt được thì xem kinh cũng như xem trong rừng, rốt cuộc rồi chỉ nhờ sự phù hộ mà thôi. Nhưng mà ai phù hộ cho chúng ta? Người nào cúng quảy đã thấy ông Phật xuống cho cái bánh không? Không! Mà mình cứ đưa bánh cho ông Phật, ông Phật ăn không? À... hỏi ngược lại, mình làm cái chuyện bất chánh mà không hay. Còn đảng này của chúng ta... không! Chúng ta được cái ảnh hưởng tốt của người đi trước, tự cách mạng bản thân, bây giờ chúng ta bắt chước cái đường lối đó, tự sửa chữa, thần kinh nẻo học phải được khai thông. Những phương pháp của chúng ta đã và đang làm ở đây kêu là trị bệnh tận gốc. Cái bệnh là do cái tánh sanh ra, mà cái tánh là do cái điện trực nó không thông. Bây giờ mình làm cho cái điện nó thông, con người nó trở lại văn minh, cởi mở, vui vẻ thì bệnh hoạn cũng ít. Các bạn thử đo lường cái bản tánh các bạn, rõ ràng ngay trong gia đình, ở đây nghe thuyết pháp, nói: “Thôi cái gì tôi cũng buông bỏ, về tôi không giận vợ giận con...”. Về một chút nó nướng cái bánh đầu năm mà cháy rồi cũng đập bàn la um sùm, cũng có vậy. Cái đó là cái thước, nó vừa đo cái là thấy mình động. Gia đình, cái nghịch cảnh, là cái thước đo, đo cái lương tâm, đo cái đạo đức, đo cái thanh khí điện của mọi người tu hành.

Cho nên chúng ta, tại sao chúng ta bị những cái nghịch cảnh đó? Là tại vì ta chưa có thông, nếu ta thông ta hiểu đường lối của đối phương chúng ta đâu có trách móc. Cho nên cố gắng giữ bấy nhiêu đó là cái vốn tu hành, bấy nhiêu đó là hành lý, để cho các bạn trở về quê xưa chốn cũ, chứ không phải ba cái pháp đó là bỏ đâu. Nhiều người nói tôi hành có chút xíu vậy mà chừng nào mới thành Phật được? Rồi nói xuất hồn này kia kia nọ? Căn bản có chút xíu mình làm không nên thân rồi mình trách, rồi đổ thừa, rồi nói bậy nói bạ, nói lung tung, càng ngày càng hư thêm.

Cho nên một thời gian tôi không được gần các bạn, nhưng mà để xem coi các bạn tu bằng cách nào? Không gần, có nhiều người nói: “Ôi! Thôi bỏ đi, ông không có ở đây thấy khi gì, ôi... đi chơi đi... đi là lướt đi”, rốt cuộc rồi đi, đi đã rồi về, thấy... “ô, té ra cũng không thấy có cái thứ nào ăn chịu hết”, rồi về: “Thôi thiền lại đi”. Tự nó dạy nó, bỏ một thời gian rồi ảnh về ảnh cũng: “thôi thôi, tôi cũng tu cái này cho rồi”. À... thấy tu cái này tự do, ban đầu bỏ, rồi cũng không hít, rồi sau này cũng hít, thôi hít lại.

Đó, cho nên cái pháp này mà người ta ý thức rõ rồi, trong khi mà nhập môn bắt đầu tu đó, người ta ý thức rõ đường đến cũng như đường đi, tôi đã thường nói không ai muốn xuống thế gian làm con người. Muốn xuống thế gian làm con người chúng ta ra đời chúng ta đâu có khóc, nhưng mà chết ai muốn đâu? Nhưng mà chúng ta phải êm đềm ra đi! Hai cái không (sinh tử) là hai cái nghịch cảnh của phần hồn, thấy không, thì chúng ta luôn luôn ở trong nghịch cảnh để cải tạo, dẫn tiến phần hồn vào tư tưởng. Đó, thành ra chúng ta đã có nhiều cơ hội học tập ngay từ bản thể, rồi ngay từ nghịch cảnh, nhưng mà Trời Đất đâu có bỏ chúng ta, Cha Mẹ Trời Đất nâng niu suốt ngày suốt đêm, 24/24 Ngài đâu có bỏ chúng ta, để chờ ngày chúng ta tự cải tạo và nhìn rõ, nhìn thẳng và hiểu rõ tình thương từ bi bác ái của Trời Đất đã ban bố cho chúng ta, chúng ta vui chấp nhận, vui tiến, Trời Đất đâu có cất nghẽn cái thanh khí điển nuôi dưỡng chúng ta, chúng ta có hoài. Cho nên có một cuộc thay đổi mới thì các bạn chỉ nắm có một cái hành lý rất dễ dàng: “Còn Trời, còn Đất, còn ta là còn thái bình”. Đó là cái vốn căn bản cho chúng ta tiến, tại sao còn thắc mắc, còn lo âu? Đã nói vạn linh đều có sự thanh tịnh của nội tâm, chúng ta sớm đạt được thanh tịnh thì sẽ tương ứng vạn linh. Đó, thành ra chúng ta đi trong cái từ bi và tha thứ, chứ không phải vì cái đó mà chúng ta ghét hờn họ, không ghét ai, không giận ai, nhưng mà chúng ta chỉ kiểm điểm sửa chữa lấy ta, trách lấy ta. Sao không chấp nhận những hoàn cảnh tốt đẹp của Trời Đất đã ban bố. Sự thử thách là cái sự tốt đẹp ta phải nắm lấy mà đưa bộ óc sáng tạo ra để ứng phó bất cứ tình cảnh nào thì mới giúp đỡ nhân loại tiến bộ.

Còn nếu chúng ta cứ ý lại, hay là người khác làm cho chúng ta ăn, lo những chuyện phù hộ không, không có biết cái luật vay trả, mình đã ăn bám của thiên hạ, mình phải trả cho thiên hạ. Cái đó là cái luật định tự nhiên, rồi cái mức sống đó mới vui vẻ, mức sống đó mới là mức sống tiến bộ, không vì cá nhân, không vì tư hữu. Cái tâm thần của chúng ta nghĩa là thấy Trời Đất đã ban bố rộng rãi, quá rộng rãi đối với chúng ta, bây giờ chúng ta phải làm gì trong cái tình thương?

Ai có uy quyền lớn bằng Trời Đất được? Mà ai có tình thương sâu rộng bằng Trời Đất? Thì chúng ta làm con của Trời Đất, ít nhất chúng ta cũng phải có được cái ảnh hưởng tốt đẹp đó, và thực hành cái ảnh hưởng đó thì chúng ta tiến tới, thấy ai cũng vui vẻ, ai cũng dễ thương.

Cho nên những người tu về đạo, các bạn ngồi chung đây đâu có biết ai? Nhà ai cũng không có quen nữa, nhưng mà rốt cuộc thấy gặp lại vui vẻ, mừng vui mà không biết vui làm sao, cũng thấy vui vậy thôi chứ không biết vui làm sao. Hỏi, “vui không chị?” “Vui!”. Mà không biết vui làm sao, không biết cái kỳ cục của nó có. Cho nên tu đạt tới cái điển rồi nó lại nhớ, hỏi chứ, cô nhớ cái ông đó có ích gì? Không có ích khi gì mà tôi thấy nhớ! À... thấy nhớ mà không ích khi gì hết mà cũng thấy nhớ. Nó kỳ cục vậy, đó là cái luồng thanh điển, bởi vì nó ở trong căn bản của Trời Đất chuyển sanh. Cho nên cái bản thể các bạn tôi nói nó thông suốt, cái điển đó xuyên qua hết được chứ không phải nói là không xuyên qua được. Cho nên đừng có lầm rồi cho ta là một cái địa vị cao siêu hơn những người khác, không có đâu, người ta thấy mình hết, cái gì sai chạy là họ biết hết rồi, trước sau gì cũng biết. Cái người mà giấu thiệt giấu, kín thiệt kín ở đời này, rồi tới cái phút cuối cùng chết, đưa đám ma là mình thấy có cái báo cáo rõ ràng: “Ông đó hồi trước ác ôn làm sao”, dòm biết, lấy cái mắt trần dòm cũng biết, đừng có nói về thiêng liêng. Cho nên cái gì cũng đều là công khai, nhưng mà chúng ta tu về vô vi, ta buông bỏ thế sự. Nhưng mà cái thứ nhất là làm cho sức khéo dồi dào, phải có sức khéo và phải chấp nhận cái định luật vay trả của thế gian. Chúng ta ăn từ hạt lúa đến miếng khoai đi nữa cũng là vay của quần chúng, bây giờ chúng ta phải tìm cách trả lại cho họ.

Đó là cái tư tưởng tốt nhất và rộng rãi nhất, khắp thế giới, nơi nào chúng ta cũng có thể đi tới được, chứ đừng nghĩ cái chuyện eo hẹp rồi cho là đau khổ, rồi nó trở ngại cho cái phần tu hành. Cái kiếp này xuống đây mà cải tạo cho cái phần hồn không tiến nổi, thì cái kiếp sau nó còn khổ hơn nữa. Cho nên phải ráng sửa chữa sự sai lầm của mình, để mà vui vẻ chấp nhận bất cứ cái hoàn cảnh nào đưa đến. Ở đời thì nó có tổ chức, có xã hội hết rồi, có sự lãnh đạo hết rồi, còn phần đạo chúng ta cũng phải tự lãnh đạo, mà để tự hòa cảm với tất cả cái gì đã và đang có hiện tại thì cái gì nó cũng tiến tới tốt đẹp hết.

Người tu nó kiên nhẫn, nó chỉ dùng cái điện xuyên qua tất cả, mà các bạn đi tiến tới cái điện rồi các bạn đầu có bị mất, có bị ai cướp giật đầu mà các bạn sợ. Các bạn không ăn cướp của người ta thì thôi chứ có ai ăn cướp các bạn được, thấy không?

Cho nên chúng ta tu chỉ có một cái luồng thanh điện thì chúng ta mới đạt được tất cả những cái gì, xuyên qua tất cả những cái gì trong chính nội tâm của chúng ta. Mà cái phần thanh khí điện trụ hóa Mâu Ni Châu rồi mới kiểm soát được mình. Cho nên đòi hỏi sự dày công, nên nhiều bạn ở trong trường hợp... thì tôi khuyên làm pháp luân cho nhiều, cho nhiều pháp luân, cố gắng cho nó thường xuyên để cho cơ thể được an khương. Ăn uống chúng ta không cần thiết nhiều lắm, nhưng mà cái thanh khí điện đây nó bồi dưỡng cơ thể nó càng ngày càng tiến bộ, càng mạnh, để góp sức với xã hội, để tiến. Chứ chúng ta còn có gia đình, gia đình là xã hội, mà chúng ta bệnh hoạn ai giúp đỡ gia đình. Chúng ta cần có sức khỏe, mới giúp đỡ gia đình được, cũng như cái tình thương bao la của Trời Phật, không có bao giờ bỏ chúng ta, mà chúng ta muốn nghĩ chuyện eo hẹp là chúng ta muốn dứt mối tình giữa Trời Phật, nhưng mà ai dứt được? Không ai dứt được hết, rốt cuộc cũng trở về cái không không, về với cái phần hồn sáng suốt đi lên trên.

Cho nên chúng ta có cơ hội tương ngộ được giờ phút nào, thì chúng ta phải cố gắng học lấy ba cái soi hồn, pháp luân, thiền định. Đó là cái phương pháp hòa cảm Trời Đất và người chứ không phải đi vô cái lối eo hẹp đầu mà các bạn sợ.

Bữa nay là mừng hai năm mới nè, bây giờ chúc cái gì hơn, chúc các bạn cố gắng tự tạo lấy sức khỏe cho năm nay, chứ bây giờ tôi nói là: “Chúc sống trăm năm...” cũng nói láo nữa! Thôi, chúc các bạn tự tạo lấy sức khỏe cho năm nay.

THƠ

TƯƠNG TƯ THIÊN PHÁP.

Bến đò, sóng mênh mông,
tít bờ nghe tiếng gọi,
Bóng ai gọi đò
bên đó?
Hăm hở, có khách muốn sang sông!

Rừng rậm thanh tâm, ngút gió,
dùng dăng nữa ở,
Bên Thiên Đường nghe êm vắng,
thì thắm từng làn gió Điện bay ra

Nhạc tấu hoan ca,
cung đàn hành khúc lữ thứ.
Ca ngợi kẻ Dũng Hành, miệt mài
lịch duyệt, Pháp Vô Vi.
Ném trái, thực thi,
sau mấy bận đua chen tìm Chân Lý.
Ừ! Chỉ có Thiên Đường, dứt nghiệp dĩ
Trần Gian!
Kính Bái,
TRẦN KIÊN HOA. (02-07=2005).

=====

BƯỚC CHÂN THEO THẦY.

(Viết Kính tặng nhân ĐHVV Lần Thứ 24 và
Sinh Nhật Thứ 83 của Đức Thầy).

Bón mươi năm lẽ, Thầy vào đời hoá độ.
Dụng Vô Vi Pháp Lý mở tay chèo,
Nhẹ vai đời, vui đạo, sáng đèn treo,
Mang nghiệp cả, độ trần theo từng bước.

Lời Cha ban: bước vào đường khứ trước,
Mang lời thanh, tiếp rước bến Di Đà.
Niệm Phật hoài, tiên bước cõi Trời Cha,
Để máu lệ trôi trầm kha, chảy nữa.

Chiến tranh thâm, bao hận lòng chắt chứa,
Đường non cao, vi bộ(*) cửa Nam Thiên.
Mê làm chi nhạc khúc tấu trần miền,
Chỉ để lại bao ngã nghiêng tê tái.

Hỡi chúng sanh! đứng lên đi “hăng hái”,
Thiên Vô Vi đem thư thái cõi lòng,
Hiểu lẽ đời, mà luận cảnh đục trong,
Để thu ngắn khỏi lòng vòng nhiều kiếp.

Sáng đèn tâm, ta thông dong biển biệt,
Đường mây đi, nghe du thuyết Trời xa.

Lòng thanh thiên , dẫn nhịp bước khoan hòa,
Quang gánh Đạo, dắt xa nhà luyến ái.

THƯỢNG đạt, nhờ SĨ kê vai, vui BẠN tiến,
ĐỂ thường HẰNG tái diễn ĐẠO đức kiên.
QUI hội sao DẪN bước sáng QUI thiên,
HỒI ứng đáp TIẾN về đường NGUYỄN thủy.

(*): Lãng ba vi bộ= Bước đi của người thanh lịch.

SG, 22-04-2005.

Kính Bút.

TRẦN KIÊN HOA.

=====

ĐẠI HỘI HỒI SINH - SUM VÂY-2005.

(D u Thuyền SINGAPORE)

Năm nay Thầy đến gặp anh em,
Bán Đảo “SINGà” sao sáng, ánh đèn,
Bạn Đạo chờ trông ngày vui mới,
Đại Hội Quốc Tế đợi khách quen.

Khách quen Đại Hội Vô Vi,
Hương Tâm, lòng nguyện Từ Bi theo Thầy.
Tháng Tám, hai lẽ năm này,
Mồng Ba khai mạc, vẫn xoay bạn về.

Đông Tây khắng khít vai kề,
Tình nồng đạo hữu, tựu tề nơi đây,
“Hai Bốn Đại Hội” sum vầy,
Đại phước một thuở vui say Pháp Thiên.

Hội đồng: Trần hạ, Tiên thiên,
HỒI SINH các giới, có miền Việt Nam.
SUM VÂY, Thiên Nhạc băng ngàn
Chung vui Tu học: ân ban Pháp Trời.

Thức tỉnh bạn đạo, suốt đời,
Gắng lo hành Pháp, để rời khổ đau,
Ngày mai Trần thể đổi màu,
Không còn nhiều kẻ khổ đau với đời.

Tu rồi, đời sẽ thanh thoi,
Tránh xa hoạn nạn, đất trời bão giông!
Chiến tranh chết chóc thay lòng,
Tình người cởi mở, sáng trong nhãn tiền.

Vô Vi Pháp Lý tông Thiên,

Theo Thầy về đến Tây miền Lạc bang,
Sửa thân cho hết gian tham,
Hưởng đời Di Lạc, an nhàn tâm thân.

Niệm Phật : tâm diệt tánh “sân”,
Xa rời biển Ái ; non Thân viếng thăm,
Vô Vi thom nức tiếng tăm,
Mừng Thầy khoẻ mãi: Sửa tâm cho người,

Tám ba tuổi thọ Thầy ơi!

Mong cho tuổi hạc cứ dờn thêm lên,

Để cho Đạo Pháp vững bền,

Vô Vi đẹp mãi, sáng tên : SĨ HẰNG..

SG, 07-04-2005.

Kính Bái

TRẦN KIÊN HOA.

=====

Vô vi huyền bí = Phật Võ Kiên

Trí Huệ sáng suốt khiêm hạ Trí
Thân hiện muôn nơi Hiện Pháp thân
Lực bành trướng thần thông bực lãnh
Khoa Học Vô Vi chơn Huyền Bí
Duyên Thắng Hà Nội -7-7-2005

=====

Sum vầy uống cà phê đọc báo Vô vi Chung Thiên

Muôn người trông ngóng báo vô vi
Đón nhận Điện lành Bé Tám thi
Tâm Không thắc mắc Thầy chơn giải
Phạt Pháp cao siêu Bạn học thi
Tin Tức Vô Vi truyền bá khắp
Thiên Ca ó Đại Hội vui chơi đi
Theo Thầy ó Vui Bạn SUM VÂY đạo
Xây Dựng Thiên Đường Uớc mau đi
5 Thành Củ Chi 7-7-2005

=====

Hồi sinh Trí Giác

Sức sống tu thiền tỉnh thức mình
Mau tìm cơ hội hồi sinh mình
Khổ đau buông bỏ tâm bình thân
Làm chủ thân tâm trôi lụy bình
Lẽ thực cuộc đời nên có tỉnh
Ơn thầy truyền pháp tu cho mình
Còn tu hít thở Điện quang năng
Của báu nhà mình trong tâm mình .

Trương Minh Thông

Chung cư Cô Giang Q.1 Sài gòn 7-7-2005

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Bà Nguyễn Thị Bông, 88 tuổi, sinh ngày 22/6/1918, mất ngày 10/09/2005 tại Tây Ban Nha, là thân mẫu của đạo hữu Hồ Hoàng Đăng được siêu thăng tịnh độ, Xin chân thành cảm ơn
Thiền đường Paris

2) Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo tại Việt Nam, Bác Nguyễn Sơ, sinh năm 1917, đã từ trần ngày 12 tháng 9 năm 2005, hưởng dương 88 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.
Xin chân thành cảm ơn
Nguyễn Chí Nghĩa
Bạn đạo tại thiền đường Linh Tâm, Calgary

BẠN ĐẠO VIỆT

ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỶ 24/2005 SINGAPORE (Tân Gia Ba)

HỘI SINH SUM VÂY

(tiếp theo kỳ 2)

Trong đại hội thì BTC phân chia sắp xếp chương trình chung thiền với bạn đạo mỗi buổi sáng. Để có dịp huynh đệ tử muội học hỏi chung nhau những kinh nghiệm khác biệt nhau lúc thiền tại gia, thiền tại thiền đường và chung thiền trong đại hội. Để cảm nhận sự quang chiếu của bề trên cho hành giả tu thiền cảm nhận được sự khác biệt nhau như thế nào. Về trình độ điển quang. Thiền chung là có dịp hoà vào chung cùng một luồng điển ánh sáng bên trên. Những lúc này hành giả sẽ nhận điển trực tiếp và gián tiếp từ bên trên chiếu rọi vào nhiều hay ít cho những ai thực tâm tu và dóc lòng tu. Nhận điển trực tiếp như thế nào? Để tôi nói ra những cảm nhận riêng của tôi, coi có giống như các bạn không. Người nào nhận điển trực tiếp từ bên trên trong những lúc chung thiền. Các bạn sẽ có những cảm thức siêu thoát, tâm tư trầm lắng đề mê một triết lý thanh cao siêu diệu mà hành giả tìm không ra ở bất cứ nơi nào. Một trí tuệ hiểu biết sâu rộng về tâm linh, một trí tuệ thoát chúng, không có một trí tuệ hay triết lý nào ở cõi đời so sánh được. Những điều gì cõi Vô Vi và bề trên Trời Phật ân ban trong lúc chung thiền. Trong những lúc hành giả nhắm mắt mà thấy được luôn những điều gì mà hành giả thắc mắc trong lúc thiền. Còn điển bề trên ban xuống gián tiếp là sao? Là bề trên họ chuyển qua bạn đạo, rồi bạn đạo họ chuyển lại mình bằng tri thức thoát phàm. Chứ không phải tầm thường đâu! Đại Hội Long Hoa chứ không phải đại hội bình thường như mình tưởng. Ở đời này có một không hay vào kỷ nguyên Di Lạc này. Từ đó hành giả đã có kinh nghiệm trong lúc chung thiền, chung điển năm đó để mà tu.

Triết lý siêu diệu ở bên trên như thế nào? Thí dụ như là: Mình nhận thức được ngoài cuộc sống thần tiên thơ mộng này, còn có một cuộc sống cao sang thanh bạch ngút ngàn hơn thế nữa của thế giới siêu hình ở bên trên trong lúc thiền. Chứ không phải cảnh siêu hình là không có đâu! Cái chuyện hiểu biết này ở ngoài đời không có ai chỉ dạy. Tu để đạt được cảnh giới này, chứ tu để làm chi? Tôi nói như vậy cho các bạn đồng hành cùng hưởng. Thiền để nhận những gì Trời Phật dạy, thiền để biết những triết lý sâu xa của Trời Phật chỉ. Vậy chứ thiền để làm gì? Trời Phật dạy cho những ai chịu tham thiền nhập định. Mà nhiều người mong muốn thấy Trời Phật chỉ dạy điều gì, mà không chịu tham thiền thì Trời Phật cũng không biết cách nào để dạy. Tiện đây tôi tiết lộ luôn. Môn học thiền là môn học hiểu biết về Trời và Phật mà nhiều người tìm không ra. Muốn về với Trời Phật chỉ có cách tham thiền thôi! Tại sao? Xem lại những vị tổ tham thiền, coi lại những sách vở, kiểm chứng lại những vị thành đạt. Ai ai cũng tham thiền, ai ai cũng có một triết lý sống động về Nhơn sinh quan, ai ai cũng có một triết lý sống động về Trời Đất và con người.

*Nhơn lành giống tốt Trời ban
Sinh ra là để học qua tình đời
Tình đời lắm lúc nghiệt oan
Giác quan phân rõ tình đời vui hay*

Tham thiền để biết yếu tố của nhơn sinh quan, tham thiền để nhận diện đời sống, tham thiền mới hiểu được vũ trụ quang sự tuần hành của tạo hoá, hiểu được Trời Đất và con người gắn liền nhau. Nên Vô Vi có nhãn hiệu là Thiên Địa Nhân. Có Trời có Đất mới người ta, không Trời không Đất thì làm sao người ta có? Khi mà con người ta có, thì người ta lại quên ơn Trời Đất đã từng phục vụ cho chúng sanh. Mà người ta chỉ nhớ lại cái vồn vẹn là cái Ta. Mà cái Ta có được ngày hôm nay là do ai xây dựng? Đâu phải Ta tự xây dựng được Ta đâu mà công cao ngạo mạng, nếu không có Trời Đất và nhơn quần hợp tác. Nghĩ lại thì mình thiếu nợ cả cần khôn vũ trụ mà mình không hay không biết. Mà cứ ý lại chỉ nhớ có cái Ta là hay Ta là giỏi. Giới cỡ nào cũng phải chết ngắt thôi. Tới hồi chết mà nó lại không chết, cứ nhay nhưa cái thân xác yếu hèn bản thủ này cho ma quỷ dắt đi. Tham thiền thì mới hiểu nổi định luật này, còn không tham thiền biết đâu mà nói. Tội ngày cứ khuếch trương cái tánh ý lại công cao ngạo mạng và khoe khoan. Công cao ngạo mạng khoe khoan là những thành phần bản thủ nhất thể gian.

*Tham thiền dẹp nổi cái ta
Không thiên sẽ nổi cái Ta cùng mình
Đỉnh tai nhưc óc lộn nhào
Tắm thân hốt hoảng bệnh tình đa mang*

Thiền nhiều, hành nhiều thì sẽ được nhiều điều tốt đẹp lợi ích cho cá nhân và lợi ích cho nhơn quần. Còn không thiền thì sức khoẻ lại yếu kém tinh thần suy nhược. Tại sao? Dạ thừa là tại gì mình quay ra ngoài đời nhiều hơn là mình quay vô trong nội thức của mình. Nên BTC lập ra chung thiền là để mọi người cùng học hỏi cùng hoà vào nhau để tiếp nhận những gì thanh cao ban tặng cho hành giả chung thiền. Thiền là có sự bề trên quang chiếu rồi, nên mình đừng có lo là bề trên không quang chiếu. Ai tu Vô Vi cũng sẽ được quang chiếu hết mỗi khi mình thiền riêng ở nhà hay là thiền chung.

*Chung thiền điển chiếu cho chung
Anh em một dạ hướng tâm chung thiền
Đương nhiên sức điển siêu hình
Bề trên ban phát điển tâm hành thiền*

Trong ngày này thì bạn đạo cũng được tiếp tục chung thiền coi phim và hội thảo cùng nhau qua các đề tài tu học. Bạn đạo trẻ cũng được phát biểu đóng góp rất hăng say những gì mình tu thiền đạt được. Qua những kinh nghiệm của từng cá nhân mà các bạn đạo trẻ Hà Nội ai cũng trả lời những câu hỏi đích thực mà Đức Thầy đưa ra, các bạn gạt hái được nhiều thành quả tốt. Mỗi người nói ra những tâm tư tình cảm mình đã được phát triển rất nhiều qua một thời gian ngắn. Lúc chưa tu và sau khi tu ra sao, về nội tâm nội thức của mình và giải toả được những phiền ưu suy tư của đời sống một cách thoải mái dễ dàng. Sự kiện này cũng nói lên tinh thần tu học của các bạn trẻ Hà Nội này tu thiết thực và tu vượt bậc.

*Tu hành tinh tấn vượt nhanh
Xuyên qua các nẻo mới ghi tình đời
Mến thương muôn loại hợp thời
Cùng chung một mối tiến hành tình thương*

Còn những bác lớn tuổi ở quê nhà cũng được lên phát biểu cảm tưởng tu học của mình thành đạt vượt bậc về tâm linh cho bạn đạo bốn phương cùng nghe. Mặc dù khổ rất nhiều và gặp nhiều khó khăn

trong đời sống mà các bác vẫn thiết tha tu học, vượt qua bất cứ mọi khó khăn thử thách nào, từ gia đình đến xã hội để đến đây họp mặt. Nguyện tu cho đến chết và mặc cho bao nhiêu sự khó khăn ở tình đời dèm pha hay chế nhạo. Các bác vẫn cố gắng, cố tâm dành dụm, bán đất, thế đất, mượn nợ để được đi đại hội và mong ước diện kiến Đức Thầy. Thật không sao mà bì kịp và học hỏi hết những đức tin gan dạ và hiền lành của các bác.

*Mặc cho cuộc sống đảo điên
Phong ba tới tấp thử lòng người tu
Người tu một dạ vẫn cương
Tâm ta quyết chí vượt xuyên thế tình*

Ai ở Việt Nam sống trong cảnh nghèo nàn này, thì mới biết bạn đạo Việt Nam khổ đến từng giai đoạn nào, chắc chiu từng đồng từng cắc mới được đi đại hội. Các bác bạn đạo này nói ra những lời thâm thúy của mình đến với Đức Thầy đến với bạn đạo bốn phương bao nhiêu năm khao khát mơ ước chờ đợi. Ai ai cũng quý mến những tấm lòng thanh cao của quý bác. *Có quý bác thì mới vui mới học hỏi những gì khó khăn của quý bác mà về lo tu nhiều hơn.* Nếu mà không có quý bác đóng góp sự khó khăn này, thì chúng con ở hải ngoại đâu biết chúng con được sung sướng và nhiều niềm phúc hơn các bác. Thành thật cảm ơn các bác một lần nữa đã cho chúng con một bài học quý giá này.

*Cám ơn các bác Việt Nam
Nói ra những điểm khó khăn của mình
Vượt qua bao cảnh khổ hình
Vậy mà các bác một lòng đến nơi*

Tối chiều thì BTC lại có tổ chức đi tua cho bạn đạo mình có dịp xem ngắm cảnh thành phố Singapore. Singapore được mệnh danh là một nước sạch sẽ nhất thế giới. Tối đây mới hiểu được sự Văn Minh. Văn Minh không phải là cao sang đồ sộ. Mà sự Văn Minh chính là sự sạch sẽ và vệ sinh. Nếu cao sang đồ sộ là Văn Minh! Tại sao Mỹ, Nhật, Anh, Pháp, Đức, Ý.v.v. Không được liệt vào một nước đẹp để lịch sự trên thế giới. Mà thiên hạ họ lại chọn Singapore là một nước sạch sẽ lịch sự hàng đầu thế giới. Khi mà mình đi tới đâu thì khung cảnh nào, môi trường nào cũng sạch sẽ làm cho mình dễ chịu thì cảm thức của mình thấy thanh cao vô cùng. Mình cảm thấy sung sướng tí tê muốn sống hoài trong đó. Thành phố Singapore này thật xinh xắn và dễ thương, nó có sự cấu trúc hài hoà vào thiên nhiên và con người phát triển cùng một nhịp. Nó không có mang nặng một thành phố toàn là đầy đặc những nhà cao tầng và xe cộ. Mà chung quanh thành phố nó có một môi trường hấp dẫn của môi sinh gắn liền vào nhau. Nên không khí ở đây nó tạo ra một màu xanh thật đẹp. Nhất là buổi tối màu sắc cảnh giới này nó không làm cho mình choá mắt như ở Mỹ, Hồng Kông, Nhật.v.v. Mà nó có một màu sắc thật ngây thơ huyền diệu, trầm bổng trong không gian. Nên nhìn hoài mà cảm thấy hay hay. Muốn tạo dựng một đất nước đẹp để như thế này cũng dễ chứ không có khó. Chỉ có thiên thì mình sẽ thấy.

Thấy mà thấy làm sao? Dạ thưa người nào thiên nhẹ tu nhẹ, xuất lên thì sẽ thấy cõi trên có những phong cảnh cũng sạch sẽ mát tươi dễ chịu y như vậy, thấy cái nào nó cũng tươi sáng mát mẻ và rõ ràng. Đường xá ở trên đó thật là sạch sẽ thanh lịch và trật tự, không khí thật là thơm tho. Cái này tôi có thấy qua trong lúc tham thiền và nói lại sự thật phong cảnh trên đó nó đẹp như vậy là như vậy. Cũng giống như đất nước Singapore này vậy. Nói chung con người Văn Minh là phải thanh nhẹ sạch sẽ vệ sinh và trật tự.

*Tham thiền sẽ thấy cõi trên
Sao mà tuyệt diệu như là bức tranh
Thơm tho cảnh giới thoát phàm*

Ai mà lên đó ngàn đời nhớ nhung

Người dân ở đây cũng rất lịch sự và hiền lành họ không có nôn na hối hả gì cho lắm, cái gì cũng từ từ làm việc. Nên mình cảm thấy an tâm khi du lịch đến. Tới Singapore mới thấy sự văn minh của con người và Trời Đất kết hợp hài hoà giống nhau như một bức tranh sống động.

Văn Minh Phật Pháp

*Văn nghe thông suốt những điều
Bề trên giảng dạy những điều cao siêu
Thực hành mỗi lý mỗi chơn
Văn minh Phật pháp dạy hành từng đêm*

*Minh tình minh cảnh thế gian
Dạy cho hiểu biết văn minh cõi Trời
Cõi Trời thanh bạch cao sang
Xinh tươi thơ mộng ngát ngây tâm hồn*

*Phật tâm khai mở chơn lòng
Phát ra thánh thoát muôn chiều thanh cao
Thanh cao mới rõ đạo màu
Dạy cho Phật pháp phát huy thế tình*

*Pháp màu bay bổng trên không
Lên cao xuống thấp tự do tâm mình
Tâm mình minh tĩnh đạo tâm
Văn minh Phật Pháp rèn trui tiến hành*

Kính bái

Lê Thành Lợi

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Đan Mạch, ngày 12/09/2005

(còn tiếp kỳ sau)